

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/79/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120234801
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Sedláčková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1021200837.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Sedlačkovej a členiek senátu JUDr. Moniky Školníkovej a JUDr. Marty Šašinkovej v právnej veci žalobcu: Ekoslužby s.r.o., so sídlom Klincová 35, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 586 106, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s. r. o. so sídlom Martina Granca 3, 841 02 Bratislava - mestská časť Dúbravka, IČO: 52 262 821 proti žalovanému: TECHNO UNION plus s. r. o., so sídlom Černyševského 10, Bratislava 851 01, IČO: 44 570 830 o zaplatenie 504 eur s príslušenstvom a o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II, č. k. 30Cb/50/2020-138 zo dňa 25.11.2020, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava II č.k. 30Cb/50/2020-138 zo dňa 25.11.2020, **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 29.9.2020, č. k. 30Cb/50/2020-128, ktorým súd rozhodol podľa § 274 písm. a) a b) CSP.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 11.2.2020, postúpenou súdu prvej inštancie dňa 11.5.2020 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 504 eur s príslušenstvom, paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur ako aj náhrady trov konania titulom nároku na zaplatenie dojednanej ceny za odvoz a likvidáciu odpadu. Rozsudkom zo dňa 29.9.2020, č. k. 30Cb/50/2020-128 súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 504 eur s príslušenstvom ako aj o náhrade trov konania. Súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, nakoľko mal za to, že boli splnené v rovnakom čase súčasne všetky podmienky uvedené v § 274 písm. a) a b) CSP. Žalovaný sa návrhom na zrušenie predmetného rozsudku pre zmeškanie, podaným na poštovú prepravu dňa 15.11.2020, domáhal zrušenia rozsudku pre zmeškanie z dôvodu, že sa dostal do karantény, pretože bol v kontakte s osobou s ochorením Covid-19 dva dni pred pojednávaním, čo mu neumožnilo dostaviť sa na vytyčené pojednávanie.

3. Súd prvej inštancie poukázal na § 274 písm. a) a b), § 277 ods. 2 a § 277 ods. 3 CSP a konštatoval, že návrh žalovaného na zrušenie predmetného rozsudku nie je dôvodný. Žalovaný svoj návrh na zrušenie rozsudku síce odôvodňoval faktom, že zmeškal pojednávanie z ospravedlniteľného dôvodu, a to z dôvodu karantény, avšak túto skutočnosť súdu prvej inštancie nijako nepreukázal. Žalovaný bol predvolaním zo dňa 3.7.2020, ktoré mu bolo doručené elektronicky dňa 19.7.2020 riadne predvolaný na pojednávanie konané dňa 29.9.2020 o 13:00 hod na Okresnom súde Bratislava II v miestnosti č. dv. 113. Žalovaný bol v predvolaní riadne poučený o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie v zmysle ustanovenia § 274 CSP. Zo zápisnice z uvedeného pojednávania vyplýva, že žalovaný sa

na pojednávanie nedostavil, a to bez ospravedlnenia. Žalovaný začal byť v spore opäť aktívny až dňa 18.11.2020, kedy podal svoj návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, v ktorom síce uviedol, že lehotu zmeškal z dôvodu karantény, avšak túto skutočnosť súdu nepreukázal, pričom dôkazné bremeno ohľadom preukázania dôvodov na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zaťažuje žalovaného. Žalovaný ku svojmu návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie nepredložil žiadne dôkazy (napr. potvrdenie o karanténnej PN, vyjadrenie ošetrojúceho lekára alebo iné) preukazujúce skutočnosť, že jeho stav mu neumožňoval zúčastniť sa na pojednávaní, a teda neuniesol dôkazné bremeno. Súd prvej inštancie dodal, že žalovaný v zmysle jeho vyjadrenia mal o údajných dôvodoch nemožnosti účasti na nariadenom pojednávaní vedieť už dva dni pred vytyčeným termínom pojednávania, avšak túto skutočnosť súdu vopred neoznámil a nepožiadaval o odročenie tohto pojednávania. Súd prvej inštancie zdôraznil, že žalovaný sám ako strana predmetného sporu nebol dostatočne opatrný pri ochrane svojich práv, pričom poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 248/2006, ktorý zdôrazňuje vlastné pričinenie pre ochranu svojich práv, keď požaduje, aby strana sporu sledovala svoje subjektívne práva a robila také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozovaniu a poškodzovaniu. Záverom súd prvej inštancie dodal, že zrušenie rozsudku pre zmeškanie predstavuje výnimočné opatrenie a z tohto dôvodu je nutné ospravedlniteľnosť dôvodov zmeškania pojednávania vyhodnocovať reštriktívne a súčasne bremeno preukázania existencie tohto ospravedlniteľného dôvodu zaťažuje dotknutú stranu, ktorá podala návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.

4. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie v celom rozsahu žalovaný. Úvodom konštatoval, že v predmetnom spore je aktívny od 26.3.2020, keď podal odpor proti platobnému rozkazu, v rámci ktorého uviedol vecne a právne dôvody na jeho zrušenie. Ďalej v súvislosti so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal správu od ošetrojúceho lekára o karanténe kvôli ochoreniu Covid-19 žalovaný uviedol, že tento druh potvrdenia o práceneschopnosti lekár nevydáva. Žalovaný mal ďalej za to, že pred vydaním rozsudku pre zmeškanie musí súd obligatórne skúmať aj to, či sú splnené tzv. procesné podmienky a v prípade rozsudku pre zmeškanie žalovaného aj to, či žalobca v priebehu konania predstrel také tvrdenia, ktoré vedú k záveru, že plnenie, ktorého sa domáha, mu možno priznať, pričom tvrdenia žalobcu nesmú byť neúplné alebo rozporné. Žalovaný mal za to, že v tomto prípade to súd neskúmal, keďže jedným z dôkazov je SMS komunikácia z 15.4.2019, resp. 17.4.2019, kde je uvedená adresa J. XX, ale na faktúre je ulica B. a dátum 13.6.2019, resp. 19.6.2019. Žalovaný mal ďalej za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal objednanie a dodanie služby, ktorých zaplatenie sa domáha a žiadal, aby bolo vykonané riadne dokazovanie, v ktorom žalobca preukáže svoje tvrdenia. Žalovaný žiadal zrušiť napadnuté uznesenie z dôvodu karantény, nakoľko bol v kontakte s nakazenou osobou na Covid-19 dva dni pred vytyčeným termínom pojednávania, čo mu neumožňovalo sa dostaviť sa na nariadené pojednávanie v súlade s § 356 písm. b) CSP. Záverom žalovaný poukázal na rozhodnutie ÚS SR, sp. zn. I. ÚS 233/2019, v zmysle ktorého čisto formalistický výklad ustanovenia o rozsudku pre zmeškanie žalovaného nie je žiaduci.

5. Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v medziach dôvodov a v rozsahu odvolania podľa § 379 CSP a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, keď napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne.

6. Podľa § 274 písm. a) a b) CSP, na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak
a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a
b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

7. Podľa § 277 ods. 2 CSP ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

8. Podľa § 277 ods. 3 CSP návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že ustanovenie § 277 ods. 2 CSP upravuje prípady, keď bol kontumačný rozsudok vydaný na pojednávaní (§ 274 CSP), na ktorom sa nezúčastnil žalovaný. Žalovaný v takomto prípade môže za zákonom stanovených podmienok požiadať súd o zrušenie kontumačného rozsudku, pričom prvotným predpokladom na zrušenie kontumačného rozsudku je, že žalovaný zmeškal pojednávanie, na ktorom došlo k vyhláseniu kontumačného rozsudku, z ospravedliteľného dôvodu, ktorý je povinný preukázať, pretože bude predmetom posudzovania súdu. Príčina zmeškania pojednávania žalovaným musí mať s ohľadom na povahu, nepredvídateľnosť, závažnosť, rozsah alebo z iných dôvodov aspekt ospravedliteľnosti (toho, čo je možné v danej veci ospravedlniť). Vychádzajúc z účelu a povahy tohto procesného inštitútu možno vyvodiť, že ospravedliteľným dôvodom sú len také okolnosti, ktoré na strane žalovaného nastali neočakávane, boli príčinou, že sa nemohol na pojednávanie dostať, prípadne svoju neúčast vopred riadne ospravedlniť a ktoré za danej situácie možno považovať za dôvod ospravedlňujúci zmeškanie konania. Žalovaný pred súdom prvej inštancie ani pred odvolacím súdom nepreukázal ospravedliteľnosť dôvodu, pre ktorý sa na pojednávanie nedostavil. Pojem „ospravedliteľný dôvod“ nie je právnou normou definovaný, je iba na úvahe súdu, ktoré okolnosti v intenciách toho-ktorého prípadu posúdi ako okolnosti hodné ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní. Odvolací súd má za to, že odpoveď súdu prvej inštancie na to, či žalovaným tvrdené okolnosti zmeškania pojednávania sú ospravedliteľné, je v napadnutom rozhodnutí vyjadrená jasne a presvedčivo.

12. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalovaný svoje tvrdenie o karanténe z dôvodu kontaktu s osobou s ochorením Covid-19 nepreukázal žiadnymi relevantnými listinnými dôkazmi, z ktorých by vyplývala existencia skutočností, ktoré objektívne bránili žalovanému osobne sa zúčastniť pojednávania resp. aspoň ospravedlniť akoukoľvek formou neúčasti na pojednávaní. Žalovanému nič nebránilo informovať súd prvej inštancie od momentu nástupu na karanténne opatrenie, teda podľa tvrdenia žalovaného minimálne dva dni pred nariadeným pojednávaním, o uvedenej skutočnosti a požiadať o odročenie pojednávania, ako správne poznamenal súd prvej inštancie. Žalovaný však zostal pasívny, nariadeného pojednávania sa dňa 29.9.2020 nezúčastnil, svoju neúčast vopred neospravedlnil a následne v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zo dňa 15.11.2020 žalovaný svoje tvrdenie, že bol v karanténe z dôvodu kontaktu s osobou s ochorením Covid-19, žiadnym spôsobom nepreukázal, čím neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení.

13. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj celého obsahu spisového materiálu, dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. V konaní sa súd prvej inštancie nedopustil vady, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie, a na ktorú by musel odvolací súd prihliadať. Súd prvej inštancie teda rozhodol správne, pokiaľ napadnutým uznesením návrh žalovaného zo dňa 15.11.2020 na zrušenie rozsudku zo dňa 29.9.2020, č. k. 30Cb/50/2020-128 zamietol. Vzhľadom na tieto skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%, keďže bol v odvolacom konaní plne úspešný.

15. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).